

<p>Desilo se to prije ta?no tri godine, 28. aprila 2012. Par dana prije toga, otac je svu svoju vi?egodi?nju u?te?evinu dao kako bi meni kupio auto kao poklon za najboljeg studenta u generaciji. Taman su se nekako zavr?avala predavanja, i dok su se studenti borili da (ne) kupe kartu u javnom prijevozu, mene Allah po?asti (isku?a) sa autom od 10 hiljada! Koliko god se insan borio, trunci one neke uzdignutosti se zalijepe za srce.</p> <p>U startu sam namirisao isku?enje; skido?e mi ratkape sa njega prvi dan, kaznu mu zalijepi?e drugi dan, tre?i dan ga odnese pauk, u petak me Allah sa?uvao od musibeta, a onda dolazi ovaj gore spomenuti datum. Subota. Jedan moj dobar ahabab se ?enio, putovali smo u oba pravca preko 350 km, ma lijep hal ?itav dan bio, sa moja tri ahbaba u autu. U povratku po?inje jedna velika lekcija i ibret meni i drugima.</p> <p>Oko 21 h, na samom ulazu u Sarajevo, u Vogo?i, dok sam planirao da se uklju?im na put, osjetismo sna?an udarac u zadnji dio mog auta: ?itav ti se ?ivot izlista za pola sekunde! Mora da je i?ao 100 km/h, stra?an udarac je bio! Sre?a nikoga nije bilo na putu ispred nas, pa nije do?lo do ve?e nesre?e! Samo primijetih sa prijateljem da je to bio neki crveni d?ip, koji nas u toj silnoj brzini stru?no zaobi?e i nastavi svoj put dalje!</p> <p>Koji bezobrazluk, subhanallah! "Jesi dobro, jesi dobro? Elhamdulillah, elhamdulillah! (Iako je bol u vratu neizdr?iv bio) Zovi policiju!" Pola sata pred ulaz u Sarajevo, dva ahbaba koji su nazad sjedili zatra?i?e da put nastave sa nekim drugim prijateljima, jer im je nagodnije tako bilo. Tako i bi. Sre?a da bi tako, jer je ?teta bila totalna, Allah zna ?ta bi bilo sa njima da su ostali sa nama! To je prvi hajr u belaju bio! Drugi hajr je bio ?to se desilo u mom gradu, a ne 300 km dalje, pa sam odmah mogao da se organiziram oko pomo?i na svom terenu!</p> <p>Dok sam ?ekao policiju razmi?ljao sam o babi i njegovim ulo?enim parama u to auto koje sada razvaljeno stoji preda mnom; ?alim njegov znoj i trud godinama ulagan, sada sve pretvoreno u prah, jer krivac je pobjegao, a no? bila da zapamtim broj tablica. A onda izustih, onako iz srca, re?enicu: "?uva Allah roba svog!", i to onda kada mi policajci reko?e da je njegova tablica ostala zalijepljena za moj gepek! Allah je najve?i! Odmah mi se nada vratila. Saznao sam sutradan ko je ?ovjek, mjesecima ga preko suda gonio, naplatio svoj novac i rekao babi: "Babo, ovo je tvoje, hvala ti na svemu ?to si za mene u?inio, ali meni je Allah 'rekao' da ja kupim ?ta skromnije!" I kupim golfa dvojku. A nau?im brojne lekcije.
 Prvo, kada god se u tvom srcu pojavi ne?to ?to ?e te udaljiti od Allaha i Njegove nagrade, znaj da ?e ti to Allah oduzeti, jer te voli! Ne vrijedi auto i uzdignutost me?u ljudima da izgubi ?ovjek D?ennet!
 Drugo, kakav god da ti se belaj desi, znaj da je u tome puno vi?e dobra nego ?to misli?, samo treba? gledati o?ima srca, a ne o?ima materije!
 Tre?e, stvari u ?ivotu idu postepeno. Ne mo?e? odmah o?ekivati da bude? bogata?, direktor, gigant i sl. Allah nebesa i zemlju stvorio u ?est etapa da ljude nau?i da za velike stvari treba proces i vrijeme. Omladina se danas grca u groznici brzih rezultata.
 ?etvrto, nema ljep?eg osje?a na dunjaluku od osje?a: "?uva Allaha roba svog!" Molim Allaha da ovo bude lekcija i meni i onima koji ĩele da pouku shvate.</p>